

Ἡ ὀλιγὴ παγκόσμιος παραγωγή τῶν πολυτιμῶν μετάλλων ὑπελογίσθη περὶ μὲν τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος εἰς 900,000 κιλόγραμμα ἀργύρου, ἀξίας 200,000,000 φράγκων, καὶ εἰς 24,000 κιλόγραμμα χρυσοῦ, ἀξίας 80 περίπου ἑκατομμυρίων φράγκων, περὶ δὲ τὰ μέσα τοῦ αἰῶνος εἰς 4,000,000 κιλόγραμμα ἀργύρου, ἀξίας 220 ὡς ἔγγιστα ἑκατομμ. φράγκων, καὶ εἰς 70,000 κιλόγραμμα χρυσοῦ, ἀξίας 250 ὡς ἔγγιστα ἑκατ. φράγκων. Ὡστε ἡ ἐτησίαι παραγωγή ἀμφοτέρων τῶν μετάλλων ἀνήρχετο εἰς ἀξίαν ἡμίσεος περίπου δισεκατομμυρίου φράγκ. περὶ τὰ μέσα τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἥδη δὲ περιστρέφεται εἰς τὰ 700,000,000 πρὸ πάντων ἐξ αἰτίας τῆς ἀφθονωτέρας παραγωγῆς τοῦ ἀργύρου.

Ἐκ πρώτης ὄψεως ἴσως φαίνεται μικρὸν τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας παγκοσμίου παραγωγῆς ἀμφοτέρων τῶν μετάλλων ἐξ 700 ἑκατομμ. φράγκ., ἀλλὰ δὲν εἶναι μικρὸν, ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν του, ὅτι ὅλον τὸ ποσὸν τὸ ὑπάρχον εἰς τὸν κόσμον πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ὑπελογίσθη εἰς 4,600 μόνον ἑκατομμύρια καὶ ὅτι ὅλον τὸ ποσὸν, ὅπερ ὑπῆρχε κατὰ τὸ 1830 ἐν τῷ κόσμῳ, ἀνῆρχετο εἰς 28 ἕως 33 δισεκατομμύρια. Παράδειγμα τῆς σπάνιου τῶν μετάλλων ἐν Ἑυρώπῃ κατὰ τὸν μεσαίωνα εἶναι, ὅτι ὁ μὲν Λουδοβίκος ὁ ἅγιος ἐπροίκισε τὴν κόρην του ὑπανδρευθεῖσαν τὸν βασιλέα τῆς Καστίλιαις μετ' 114,000 φράγκων, ὁ δὲ Ἐδουάρδος Γ' ἔδωκεν εἰς τὴν κόρην του ἐτήσιον εἰσόδημα 2,700 φράγκων.

Ὁ κ. Michel Chevalier ὑπολογίζει πρὸ 25 ἐτῶν, χάριν περιεργείας ἀπλῆς, ὅτι ὅλος ὁ χρυσὸς ὁ παραχθεὶς ἀπὸ τὸν νέον κόσμον μόλις ἠθελε σχηματίζει ὄγκον 450 κυβικῶν μέτρων, ἦτοι τὸ ἡμισυ τοῦ χώρου μιᾶς μετρίαις αἰθούσης τῶν Παρισίων.

Τὰ νομισματοκοπεῖα δὲν δύνανται νὰ μᾶς χορηγήσωσι καμμίαν πληροφορίαν βάσιμον, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξ αἰτίας τῶν ἀνατυπώσεων καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐξ αἰτίας τῆς κατὰ τὴν κυκλοφορίαν μεγάλης ἀπωλείας τῶν πολυτιμῶν μετάλλων, ἧτις συμβαίνει ἀφθονος μ' ὄλην τὴν φιλαργυρίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἧτις ὑπερβαίνει κατὰ τοὺς καταστατικολόγους πάντα ὑποθετικὸν ὑπολογισμόν. Ὁ οἰκονομολόγος Ἰακώβ ἐξέτιμησεν ἐπὶ θετικῶν δεδομένων εἰς ἓν τριακοσιοστὸν καὶ ἐξηκοστὸν ταύτην τὴν ἐτησίαν ἀπώλειαν, ὁ δὲ Μακκουλὼχ μᾶλλον ὑπερβολικῶς εἰς ἓν ἑκατοστὸν.

Ἐπολογίζων τις τὴν ἀφθονον ἐτησίαν παραγωγήν τῶν πολυτιμῶν μετάλλων, ἧτις προστίθεται εἰς τὸ ὑπάρχον ποσὸν, εὐκόλως δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ πολύτιμα μέταλλα χρόνον προϊόντος θὰ φθάσωσιν εἰς τόσον μέγαν ἐκπεσμόν, ὥστε δυσκόλως νὰ ἐκπληρωθῶσι τὰς σημερινὰς λειτουργίας των. Τὴν γνώμη ταύτην ὑποβοηθεῖ καὶ ἡ ἑτέρα σκέψις, ὅτι ἡ πρόδοδος τοῦ πολιτισμοῦ ἐλαττοῖ τὴν χρῆσιν τῶν

μετάλλων διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ χρήματος. Εἰς τοιοῦτον ὁμως ἐξευτελισμὸν δὲν εἶναι φόβος, ὡς ἐξεφράσθησάν τινες συγγραφεῖς, ὅτι δύνανται νὰ υποκύψωσι τὰ πολύτιμα μέταλλα. Καὶ πρῶτον μὲν ἡ ἀνόρυξις τῶν μετάλλων τούτων δεῖται δαπάνης οὐ μικρᾶς· παρατηρήθη δὲ ὅτι ἡ βαθμικία ὑποτίμησις ἐπιφέρει τὴν παύσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν πτωχοτέρων μεταλλείων καὶ ὁ *Economist* τοῦ Λονδίνου ὑπελόγιζε τελευταῖον, ὅτι ἡ μέχρις 20 τοῖς % ἔκπτωσις τοῦ ἀργύρου κάτω τῆς σημερινῆς ἀξίας του ἠθελε σταματήσει τὴν περαιτέρω παραγωγήν καὶ αὐτῶν τῶν πλουσιωτάτων μεταλλείων τῆς Καλιφορνίας. Δεύτερον δὲ ἡ παραμικρὰ ἐλάττωσις τῆς ἀξίας τῶν πολυτιμῶν μετάλλων συνεπάγεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πυραμίδος τοῦ *Jean Babilste Say* τὴν χρῆσιν των καὶ πρὸς ἄλλους σκοποὺς, τῆς τε πολυτελείας καὶ μηχανικούς· καθόσον ἡ βαθμιαία ἐλάττωσις τῆς τιμῆς πράγματός τινος αὐξάνει τὴν κατανάλωσιν καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ζήτησιν του καθ' ὃν λόγον πλατύνει ἡ πυραμὶς ἀπὸ τὴν κορυφὴν πρὸς τὴν βάσιν της. Κατὰ συνέπειαν εἶναι μᾶλλον χιμαιρικὸς ὁ φόβος τοῦ ἐπ' ἀπειρόν ἐκπεσμοῦ αὐτῶν. Τελευταῖος δὲ λόγος κατὰ τοῦ εἰρημένου φόβου εἶναι καὶ τὸ ὅτι, ναὶ μὲν περιττεύει τὸ μεταλλικὸν ὄπισσον ἐν Ἑυρώπῃ, ἀλλ' ἴστανται κεχρηνόμενα ἀπειρα ἑκατομμύρια τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, τὰ ὁποῖα ὀλονὲν ἄρχονται τὸ πρῶτον στάδιον τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ὅπερ ἔχει ἀνάγκην τῆς μεγαλύτερας ποσότητος τῶν μετάλλων διὰ τὴν νομισματικὴν κυκλοφορίαν. Καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ἀρξάμενος ταχὺς ἐκπεσμός τοῦ ἀργύρου φαίνεται μᾶλλον συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας νὰ διατηρήσῃ μόνην τὴν ἐκ χρυσοῦ βάσιν· τιθεμένου δὲ ὡς ἐκ τούτου ἡμίσεος δισεκατομμυρίου φράγκων ἀργύρου ἐκτὸς τῆς γερμανικῆς κυκλοφορίας, ἐπόμενον εἶναι νὰ ἐπέλθῃ μέγας κλονισμὸς εἰς τὴν τιμὴν του μεχριστότου ἀπορρόφηθῇ ὅπωςδῆποτε εἰς τὴν παγκόσμιον κατανάλωσιν. Παρεκτὸς τῆς Γερμανίας συνετέλεσεν εἰς τὸν ἀνωτέρω ἐκπεσμόν ἡ ἐν γένει τάσις καὶ ἄλλων ἐθνῶν πρὸς παραδοχὴν ἐνιαίας ἐκ χρυσοῦ βάσεως, ὁ περιορισμὸς τῆς νομισματοποιήσεως τοῦ ἀργύρου ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων εἰς τὴν λατινικὴν ἔνωσιν τοῦ 1865, καὶ ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀφθονος παραγωγή τῶν ἐν Ἀμερικῇ μεταλλείων, ἀφοῦ, κατὰ τὸν *Economist*, ἡ ἐτησίαι παραγωγή τοῦ ἀργύρου ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις, περιστρεφόμενη κατὰ μέσον ὄρον εἰς μόνον 40,000 λίρ. στερλίνας περὶ τὰ μέσα τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος, ἔφθασε 2,500,000 τὸ 1870 καὶ 7,000,000 τὸ 1874.

Ἡ διαφορά τοῦ τρόπου τῆς παραγωγῆς τῶν δύο πολυτιμῶν μετάλλων συνίσταται κυρίως εἰς δύο τινά· ὁ μὲν χρυσὸς εὔρηται εἰς κόνιν ἢ μι-